

DAGNY JOENSEN
JENS KR. VANG

Tað sigur 35 ára gamla Maria Forrestal, úr Írlandi, sum kom til Kerit kleystrið í Havn fyrri sjei árum síðan.

Tá var hon 28 ára gomul, og hevði halgað sitt lív til Franciskanarsysturnar, altjóða nunnufelagsskapin, ið er virkin um allan heim.

Systir Maria varð biðin um at fara til Føroyar, og hóast hon ikki hevði hoyrt so nógv um hetta landið, so kendi hon seg heima her beinanvegin.

Hon var 21 ára gomul, tá hon setti sær fyrri at fara í kleystur. Tað fyrsta árið gekk hon í vanligum klæðum, fekk løn fyrri arbeiðið o.s.fr.. Síðani fór hon undir tvey ára útbúgving, sum fyrireiking til kleysturlívið og at virka sum nunna. Aftaná seks ár, gav hon sitt endaliga nunnulyftið, sum er galdandi fyrri lívið.

Tað er besta avgerð eg havi tikið í lívinum. Fyri mær er lívið her ógvuliga fruktugt, í alt broyttist til tað besta, eftir at eg hevði tikið hesa avgerð, sigur systir Maria.

Nunnurnar í Havn hava fyrri fáum árum síðan fingið nýtt kleystur. Har er ógvuliga hugnaligt, og kann sammetast við eitt familjuheim, tó at tað er størri í vavi enn vanlig er.

Tá vit koma at vitja, koma einar fyra nunnur at heilsa uppá. Tær eru prátingarsamar og fyrirkomandi. Sjei nunnur eru nú eftir í Føroyum. Maria er yngst og tann elsta er 87 ára gomul.

Hevði vanlugar ungdómsdagar

Systir Maria hevur, áðrenn hon fór í kleystur, livað eitt vanligt og virkið ungdómslívið.

Hon er fødd og uppalð í Wexford í Írlandi, í einum lítlum býi, har eini 1000 fólk búgva. Hon er elst av átta systkjum. Yngsti beiggi hennara er í dag 16 ára gamal.

Pápin er el-innleggjari og handilsmaður og mamman er útbúgvin sjúkrasystir, men hevur altíð verið heima. Hemið var tó merkt av at mamman var sjúkrasystir, tí bygðafólkinu komu ofta komu til hennara, um trupulleikar og sjúkur vóru í millum fólk.

Foreldrini vóru trúgvandi fólk, gingu í kirkju og uppaldu børnini í kristu siðarlærni.

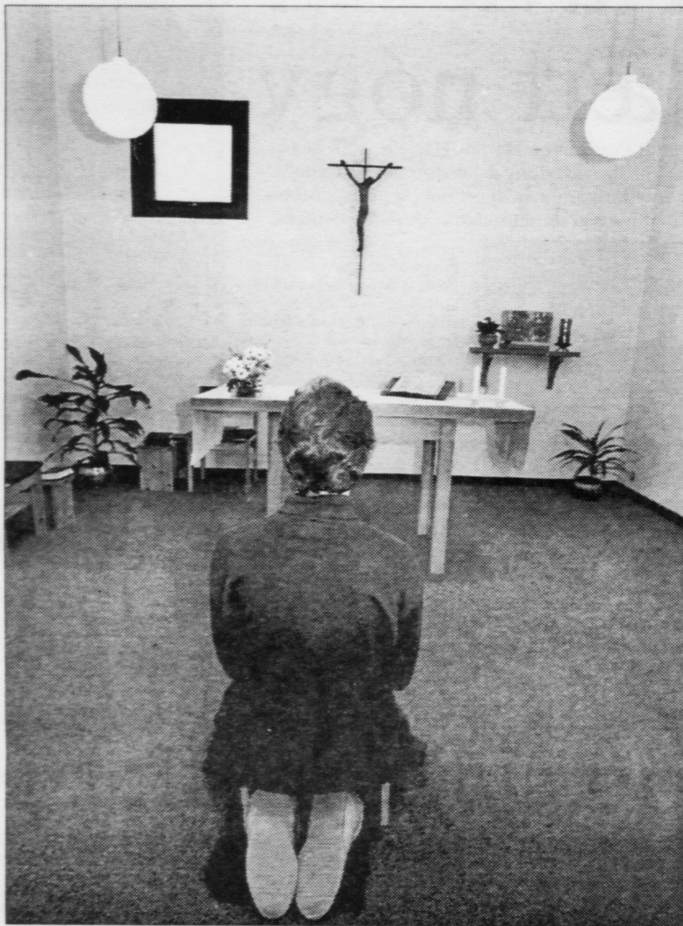
Maria heldur ikki, at tað var nakað í hennara barnaárum, sum kundi bent á, at hon sum tilkomin fór í kleystur. Bert veit hon, at tað er gjøgnum mammuna, at hon fekk sína trúgv.

Mamma segði mær frá Jesusi, og eg var so hugtikin av, at hann bað øll børn koma til sín, istaðin fyrri senda okkum burtur, sum tey tilkomnu ofta gjørdur, sigur systir Maria.

Hugtikin av Biblíuni

Tá eg sum 11 ára gomul fekk mína fyrstu Biblíu, sum hugtók hon meg nógv.

Systir Maria valdi kleysturlívið fram um mann og børn:

– Gud er maðurin í mínum lívi

Nógv halda, at tað er at nokta sær alt, tá nunnur velja at liva í kleysti alla ævi sína. Tað er systir Maria dømi um, ikki er veruleiki. Lív hennara fekk meining, tá hon at enda tók við kallinum, hóast nógv var royndir vóru gjørdar, áðrenn hon kom so langt

Eg hugsi, at tá kom tankin til mín á fyrsta sinni, at eg skuldi vera nunna, sigur Maria.

Í Írlandi eru nógv nunnur og prestar, so hetta var

ikkí ókent fyrirbrigdi fyrri systir Mariu. Hesin tankin ella kallið kom aftur og aftur øll ungdómsárinu, men hon skúgvaði hann til viks.

Systir Maria fekk trý ára

útbúgving sum arkitekta-tekknikari; og fekk starv á eini arkitektastovu, har hon var í eitt ár, til endaliga stöðan varð gjørd upp, og hon fór í kleystur.

Í skúlatíðini hevði hon nógv vinir og var virkin í felagslívnum. Maria eins og onnur ungfólk dámdi væl at vera í veitslulag.

– Vit vóru fyra gentir og 21 dreingir í skúlaflokkinum, og vit vóru ógvuliga góðir vinir. Eg havi eisini havt onkran vin, sum eg var góð við, sigur systir Maria brosandí.

Saknaði innihald í lívinum

– Hóast vit stuttleikaðu okkum sum ungdómar flest, so var tað eins og saknaði eg innihald í lívinum.

– Hvi valdi tú at fara í kleystur?

– Eg havi ofta hugsað um hetta seinni. Tá eg var ung, var nokk so vill og gjørdi nógv um meg. Einku var ófært, og eg var altíð tann sum tordi best o.s.fr.

– Í dag dugi eg at siggja, at mín verumáti var ein maska, sum eg krógvaði meg aftan fyrri. Tá eg bráðliga tók avgerð um at fara í kleystur, stúrdur foreldur, systkin og vinir fyrri, at eg hevði gjørt ov skjótt av.

– Tað hevði eg ikki, men eingin visti, at eg hevði kannað møguleikarnar at fara í kleystur í nærum seks ár, áðrenn eg tók avgerðina.

– Tað fyrsta mamma segði við meg var: – Júmen Maria, hvussu kanst tú fara í kleystur, tú, sum dámar so væl at dansa?

Eitt vikuskifti broytti lívið hjá Mariu. Systir hennara skuldi fara á eina kristiliga ungdómsstevnu, og hon bað Mariu koma við sær.

– Eg hugsaði, at eg fyrri stuttleika skuldi fara við henni, uttan at gera mær meira far um tað, sigur Maria.

– Hvørt kvöldið á ungdómsleguni endaði við andakt. Bráðliga eitt kvöldið undir andaktini, merkti eg kallið aftur, og tá vendist ikki aftur. Tað var eins og bráðnaði allir veggir, sum eg hevði girt meg aftan fyrri.

Játtaði fyrri Gudi at fara í kleystur

– Tá svaraði eg Gudi aftur, og segði, at eg skuldi fara í kleystur, bara Hann vildi geva mær frið.

– Tá eg kom aftur til arbeiðis tann mánadagin, ringdi eg til eitt av kleysturum okkara í Dublin, sum eg hevði havt skrivligt samband við í tvey ár. Tá fór eg at vitja á fyrsta sinni, og níggu mánaðir seinni fór eg í kleystur.

MANNAVIRÐI 1. JANUAR 1998